

48- St-238/19-21

Naš znak: 3461/PV

Zagreb, 1. listopada 2019.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Amruševa II/2
10 000 Zagreb

St-238/19

STEČAJNI DUŽNIK: DALIA SL d.o.o. u stečaju, Zagreb, Radnička cesta 57, OIB: 41695155060

STEČAJNI UPRAVITELJ
JURICA TONČIĆ
ZAGREB, Ignjata Đorđića 19

PODNEŠAK

I/ Dana 26. rujna 2019. zaprimio sam presudu Visokog trgovačkog suda RH, poslovni broj PŽ-4838/19 kojom je presuda Trgovačkog suda u Varaždinu P-48/2016 postala pravomoćna.

Dokaz: preslika drugostupanjske presude

II/ S obzirom na to da je ovo potraživanje jedina imovina dužnika predlažem da pribavim klauzulu pravomoćnosti te pokrenem prisilni postupak naplate po pravomoćnoj presudi.

DALIA SL d.o.o. u stečaju
po punomoćniku:

STEČAJNI UPRAVITELJ
JURICA TONČIĆ
ZAGREB, Ignjata Đorđića 19

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

6107 -60- 97

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

9. 09. 2019

PRIMLJENO

20 -09- 2019

Poslovni broj: 91 PŽ-4838/2019-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Branka Šabarić Zovko, u pravnoj stvari tužitelja DALIA SL d.o.o., OIB 41695155060, Zagreb, Zagrebačka avenija 104, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Cvitković i Devidé d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika BOJANA ŠTAMPARA, OIB 12319805801, vl. obrta VINOGRADARSTVO I PODRUMARSTVO ŠTAMPAR, Štrigova, Sveti Urban 2, kojeg zastupa punomoćnik Lovro Zovko, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate iznosa od 74.806,46 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-48/2016-24 od 21. veljače 2018., 21. kolovoza 2019.

presudio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-48/2016-24 od 21. veljače 2018. u točki I. njene izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 74.806,46 kn sa zateznim kamatama od 8. siječnja 2016. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za tri postotna poena te u točki II. njene izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 6.262,50 kn.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-48/2016-24 od 21. veljače 2018. u točki I. njene izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti zatezne kamate na iznos od 74.816,46 kn od 8. siječnja 2016. do isplate po stopi koja prelazi stopu na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu uvećanu za tri postotna poena i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu za isplatu zateznih kamata na iznos od 74.816,46 kn od 8. siječnja 2016. do isplate preko stope koja se obračunava uvećanjem stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena.

III. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.562,50 kn.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-48/2016-24 od 21. veljače 2018. naloženo je tuženiku platiti tužitelju iznos od 74.806,46 kn sa zateznim kamatama od 8. siječnja 2016. do isplate po stopi određenoj za odnose iz trgovačkih ugovora (točka I. izreke). Točkom II. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 6.262,50 kn, dok je odbijen daljnji tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 312,50 kn. Točkom III. izreke odbijen je tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 5.549,00 kn.

Protiv presude žalbu je podnio tuženik pobijajući je u točki I. njene izreke i u točki II. njene izreke u dijelu za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 6.262,50 kn zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj žalbeni sud preinači presudu na način da odbije tužbeni zahtjev, podredno da ukine presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.562,50 kn.

Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu.

Žalba je djelomično osnovana.

Presuda u pobijanom dijelu ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a) te je utvrđeno da je pravilna i zakonita, osim djelomično u odnosu na zatezne kamate.

Iz obrazloženja presude i podataka u spisu proizlazi da je predmet spora isplata iznosa od 74.816,46 kn stečenog bez osnove. Između stranaka je bila sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva. Prvostupanjski sud je nakon provedenog dokaznog postupka utvrdio da je tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu od 108.488,00 kn prestala međusobnim prijebojem tražbina temeljem Izjave br. 62/2014 u 2014. godini, dok je tek 8. siječnja 2016. tužitelju sustegnut iznos po blokadi njegovog računa temeljem zadužnice koju je tuženik dao na naplatu upravo radi tražbine koja je 2014. godine prestala prijebojem. Stoga je prvostupanjski sud zaključio da u trenutku naplate zadužnice tužitelja od strane tuženika nije postojala osnova za naplatu predmetne zadužnice budući da je ona prestala postojati već 2014. godine kada su obje stranke potpisale Izjavu br. 62/2014 o prijeboju međusobnih tražbina. Budući da iz izvoda Splitske banke d.d. od 8. siječnja 2016. proizlazi da je bez osnove u imovinu tuženika prešao upravo iznos od 74.806,46 kn po osnovi navedene zadužnice broj OV-7999/14, prvostupanjski sud je zaključio da je tuženik bez osnove stekao taj iznos te je primjenom odredbe čl. 1111. st. 1. i 3. te odredbe čl. 1115. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO) naložio tuženiku isplatu tog iznosa sa zateznim kamatama prema odredbi čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a koja teče od 8. siječnja 2016. kao dana kada je imovina tužitelja neosnovano prešla u imovinu tuženika.

Tuženik u žalbi u bitnom navodi da je nesporno da je s tužiteljem bio u poslovnom odnosu i da je tužitelj radi osiguranja plaćanja svojih obveza predao tuženiku solemniziranu zadužnicu koju je tuženik aktivirao zbog neispunjavanja tužiteljevih obveza. Navodi da iz očevidnika FINA-e o redoslijedu plaćanja s obračunatom kamata proizlazi da je zadužnica broj OV-7999/14 zavedena u redoslijed naplate upravo sredinom 2014. godine kada je tužitelj zapao u financijske probleme i kada je bilo izvjesno da će tuženik moći naplatiti svoje potraživanje eventualno putem prisilne naplate. Ističe i da je tijekom postupka osporio osnovu tužbenog zahtjeva što znači da ne priznaje Izjavu o prijeboju te ističe kako je ona nevjerodostojna. Navodi da je unatoč tome prvostupanjski sud odbio sve dokazne prijedloge pa tako i tužiteljeve koji je predložio izvođenje dokaza financijskim vještačenjem i saslušanjem svjedoka Tee Domin. Navodi da okolnost što je tužitelj unatoč tome što je znao da je zablokiran od strane tuženika uplatio na svoj žiro-račun određenu količinu novca znajući da će se tuženik naplatiti dokazuje upravo da je tužitelj znao da postoji tuženikova tražbina jer bi se u suprotnom trebala primijeniti odredba čl. 1112. ZOO-a. Navodi i da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka dopustivši preinaku tužbe na pripremnom ročištu održanom 11. svibnja 2017. jer zahtjev za povećanjem tijeka zateznih kamata ne predstavlja svrsishodnost kako je to zaključio prvostupanjski sud.

Analizirajući i ocjenjujući razloge sadržane u obrazloženju pobijane odluke, u odnosu na žalbene navode, a sve u vezi s relevantnim zakonskim odredbama, utvrđenje je ovog suda da tuženik nije uspješno osporio prosudbe i utvrđenja prvostupanjskog suda koji je, u zakonito provedenom postupku, pravilnom primjenom materijalnog prava, pravilno i zakonito prihvatio tužbeni zahtjev. Prvostupanjski sud je na utvrđeno činjenično stanje, koje nije proturječno ispravama u spisu, valjano primijenio materijalno pravo.

Pobijana presuda sadrži valjane i vrlo jasne i detaljne razloge o odlučnim činjenicama, pa razlozi navedeni u obrazloženju presude jasno daju odgovor na žalbene navode o tome na temelju kojih dokaza i sudačkih uvjerenja je tužbeni zahtjev prihvaćen.

Navodima svoje žalbe tuženik nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude. Žalitelj u žalbi iznosi neargumentirane žalbene razloge kojima ne dovodi u pitanje zaključke i utvrđenja prvostupanjskog suda. Ovaj sud u cijelosti prihvaća zaključak prvostupanjskog suda da se u ovoj pravnoj stvari radi o stjecanju bez osnove, odnosno da se tuženik neosnovano naplatio po zadužnici u utuženom iznosu budući da je njegova tražbina prema tužitelju radi čijeg osiguranja plaćanja je izdana predmetna zadužnica, prestala prijebojem s tužiteljevom tražbinom prema tuženiku temeljem Izjave br. 62/2014 pa u trenutku naplate zadužnice nije postojala osnova (tražbina) za njenu naplatu. Stoga je pravilno naložio tuženiku da tužitelju isplati utuženi iznos zajedno s pripadajućim zateznim kamatama i to od dana stjecanja utuženog iznosa.

Suprotno tuženikovim žalbenim navodima, tuženik u tijeku prvostupanjskog postupka nije osporio vjerodostojnost Izjave br. 62/2014 o prebijanju međusobnih tražbina tužitelja i tuženika. Stoga isticanje njezine vjerodostojnosti tek po prvi puta u žalbenom postupku predstavlja novu činjenicu koju tuženik ne može po prvi puta iznositi tek u žalbi, osim ako se ona odnosi na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog koje se može izjaviti žalba, što ovdje nije slučaj (čl. 352. st. 1. ZPP-a).

Budući da žalitelj u žalbi nije iznio niti jedan argumentiran žalbeni razlog zbog kojeg bi žalbeni sud opravdano posumnjao u pravilnost pobijane odluke, utvrđenje je ovog suda kako je pobijana presuda u tom dijelu pravilna i zakonita.

Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odbiti tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 74.806,46 kn s pripadajućim zateznim kamatama.

Međutim, u dijelu u kojem je prvostupanjski sud obvezao tuženika da isplati tužitelju zatezne kamate koje prelaze stopu zateznih kamata propisanu za potraživanja iz ostalih odnosa u smislu odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio da je tužiteljeva tražbina proizašla iz trgovačkog ugovora propisanog odredbom čl. 14. st. 2. ZOO-a. Naime, premda su u konkretnom predmetu obje stranke trgovci, tužiteljevo potraživanje nije proizašlo iz ugovora kojeg su ovdje parnične stranke sklopile među sobom, već se radi o institutu stjecanja bez osnove. Dakle, upravo stoga što stranke nisu bile u ugovornom odnosu, tužitelj neosnovano potražuje zatezne kamate po stopi tih kamata propisanoj za potraživanja proizašla iz trgovačkih ugovora.

Stoga je u dijelu u kojem je prvostupanjski sud naložio isplatu zateznih kamata za dio zateznih kamata tuženikovu žalbu valjalo uvažiti i u tom dijelu preinačiti prvostupanjsku presudu, a na temelju odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a.

Odluka o troškovima parničnog postupka, na koju tuženik ne ističe posebne žalbene razloge, pravilna je i zakonita, kako po osnovi (čl. 154. st. 1. ZPP-a), tako i po visini (čl. 155. ZPP-a). Stoga je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a valjalo odbiti tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu u i tom dijelu.

Tuženik nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka jer je sa žalbom uspio samo djelomično u odnosu na zatezne kamate koje predstavljaju sporednu tražbinu što nema za obvezu protivnoj strani podmiriti mu troškove žalbenog postupka.

Zagreb, 21. kolovoza 2019.

Sudac

Branka Šabarić Zovko, v. r.

Za vjernost otpisavka – ovlašteni službenik

Brankica Curman